

který má otvory o velikosti 4 × 4 mm,

jehož rozměry jsou 100 × 201 cm,

jehož vlákna jsou skleněná a potažená styren-akrylátovým kopolymerovým plastem,

jehož hmotnost je 136 g/m²,

jehož hustota osnovy je 415 tex

a hustota útku 132 tex,

odpovídá fyzickým vlastnostem stanoveným v čtrnáctém bodu odůvodnění a v čl. 1 odst. 1 nařízení Komise (EU) č. 138/2011 ze dne 16. února 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých otevřených síťovin ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky⁽¹⁾, kterými jsou

otevřené síťoviny

vyrobené ze skleněných vláken

o velikosti buňky větší než 1,8 mm na délku i na šířku

a o plošné hmotnosti větší než 35 g/m²,

a proto je třeba s přihlédnutím k sazebnímu zařazení a jednotlivým jazykovým verzím práva Společenství vyložit kód TARIC 7019 59 00 10 v tom smyslu, že výše uvedený kód TARIC se vztahuje na uvedený výrobek jako takový?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku může být na základě právního řádu Společenství osvobozena od antidumpingového cla fyzická nebo právnická osoba — která se řídí zněním nařízení vyhlášeným v jazyce, který odpovídá její státní příslušnosti a jež se opírá o obecný a zřejmý význam znění právního předpisu v jejím jazyce, aniž by zjišťovala různé případné významy v jiných jazykových verzích — jež doveze na území Evropské unie výrobek vyrobený mimo uvedené území vzhledem k tomu, že podle jazykové verze, které rozumí, není tento výrobek zahrnut mezi výrobky, na které se vztahuje antidumpingové clo, a to i tehdy, pokud na základě srovnání jednotlivých

jazykových verzí právního předpisu Společenství může být určeno, že právo Společenství ukládá na tento výrobek antidumpingové clo?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 138/2011 ze dne 16. února 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých otevřených síťovin ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 43, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2012 Spolková republika Německo proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. března 2013 ve věci T-205/11, Německo v. Komise

(Věc C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se domáhá

— zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 18. prosince 2012 ve věci T-205/11,

— prohlášení žaloby za přípustnou a její vrácení Tribunálu k rozhodnutí o odůvodněnosti a

— uložení náhrady nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem Evropské komisi.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 18. prosince 2012 ve věci T-205/11, kterým Tribunál zamítl žalobu Spolkové republiky Německo na zrušení rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“)“.

Spolková vláda opírá svůj kasační opravný prostředek o dva důvody kasačního opravného prostředku, které jsou oba spojeny s výtka chybějícího odůvodnění:

— Porušení zásady účinného výkonu spravedlnosti, který je zvláštním vyjádřením obecné právní zásady právní jistoty, tím, že Tribunál nesprávně posoudil Komisi zvolený postup doručení napadeného rozhodnutí a neuvedl požadavky na formality, které je třeba dodržet, aby rozhodnutí podle článku 7 nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾ bylo účinně doručeno s potvrzením přijetí.

— Porušení zásady účinného výkonu spravedlnosti, který je zvláštním vyjádřením obecné právní zásady právní jistoty, tím, že Tribunál konstatoval, že Komise nemusí u výtky pozdního podání žaloby předložit důkaz, že zásilka byla převzata identifikovatelnou osobou, která byla k převzetí doručované písemností oprávněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — eco cosmetics GmbH & Co KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Věc C-119/13)

(2013/C 164/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wedding

Účastníci původního řízení

Žalobce: eco cosmetics GmbH & Co KG

Žalovaná: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Předběžné otázky

1) Je nutné vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu ⁽¹⁾, v tom smyslu, že žalovaný může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

Musí žalovaný v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či mu byl doručen neúčinně dodržovat ve svém

návrhu na přezkum časová omezení? Je v takovém případě třeba vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nařízení č. 1896/2006?

3) Dále v případě kladné odpovědi na první otázku: jaký je procesní právní následek v případě, že bude návrh na přezkum úspěšný — lze v takovém případě vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — Raiffeisenbank St. George reg. Gen. m.b.H. v. Tetyana Bonchuk

(Věc C-120/13)

(2013/C 164/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wedding

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raiffeisenbank St. Georgne reg. Gen. m.b.H.

Žalovaná: Tetyana Bonchuk

Předběžné otázky

1) Je nutné vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu ⁽¹⁾, v tom smyslu, že žalovaný může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

Jaký je procesní právní následek v případě, že bude návrh na přezkum úspěšný — lze v takovém případě vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.